

TEATRE ▶ ESTRENA

L'autor flamenc Tom Lanoye fa doblat teatral a Barcelona

► Guy Cassiers porta al Lliure 'Mefisto for ever', una versió de l'obra de Klaus Mann

► Magda Puyo dirigeix al Romea 'Mama Medea', amb Roser Camí i Lluís Villanueva

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

La confrontació d'idees en l'art ajuda a generar diàleg i desenvolupar pensaments polítics. No es tracta de dir qui és bo o dolent; sinó de fer que el públic es preguntï sobre les coses importants», sosté el director belga Guy Cassiers, que dijous i divendres vinents portarà al Teatre Lliure la seva aclamada *Mefisto for ever*, presentada al festival d'Avinyó 2007. La producció –de la prestigiosa companyia Toneelhuis d'Anvers, que dirigeix el mateix Cassiers– parteix d'un text de Tom Lanoye, l'autor flamenc més influent de la seva generació, que s'estrena a la cartellera barcelonina amb doblat: també és seva l'obra *Mama Medea* que Magda Puyo dirigeix al Romea.

Dues obres que «parlen de la responsabilitat individual per crear un clima de confrontació», explica via telefònica Cassiers, que també va

► Imatge del muntatge *Mefisto for ever*, que arribarà al Lliure aquesta setmana.

portar a escena per primera vegada *Mama Medea*, amb actors flamencs i holandesos. Ho va fer per mantenir la diferenciació lingüística dels personatges reflectida en un text que contrasta el món mític i culte de la Grècia antiga (la Còlquida de Medea) amb la realitat contemporània

(el Corint de Jasó, on es parla de manera més col·loquial). En aquesta obra, Lanoye reinterpreta el clàssic d'Eurípides, precedit a la primera part per una adaptació d'*Els argonautes*, d'Apol·loni de Rodes. La tràgica història d'amor i desamor entre Medea (Roser Camí) i Jasó (Lluís Villanueva) es planteja, segons assenyala Magda Puyo, com «una dialèctica entre oposats: entre masculí i femení; civilització i barbàrie; grec i estranger...».

La dialèctica es repeteix a *Mefisto for ever*, una revisió de la novel·la de Klaus Mann on també són presents la diferència, l'estrangeria, encara que el principal debat s'estableix entre l'art i la política. L'obra, primera part de la *Trilogia del poder* plantejada per Cassiers, relata l'acomodament d'un director de teatre després de l'ascens del nazisme i com el seu substitut, l'actor principal de la companyia, afronta el dilema entre fer prevaler els ideals artístics o la política.

DEBAT POLÍTIC // El director explica les connexions existents entre aquesta ficció i la societat: «Vam estrenar aquesta obra fa dos anys a Anvers durant les eleccions, marcadament per un profund debat sobre la identitat. Un 30% dels vots van anar a l'extrema dreta. La representació va ser un reflex creatiu de la situació política i una resposta al canvi en el sistema», addueix Cassiers, que vesteix el muntatge amb un atractiu i potent embolcall visual multimèdia.

«A Bèlgica hi ha una forta reacció contra la idea d'Europa. Vivim una situació complexa: som un petit país amb diferents idiomes i moltes divisions polítiques. Hi ha molta por a perdre la identitat cultural. La qüestió és com trobar l'equilibri entre nosaltres mateixos i la nostra identitat. El diàleg amb els oposats és molt difícil», afegeix. És el que planteja Lanoye a les dues obres. «No es tracta de jutjar els uns i els altres, sinó de preguntar-se com és possible crear un possible futur», postula Cassiers. ▬

EL PRESTIGI

Flandes, una fàbrica de creativitat

► «No tenim diners, però sí llibertat», subratlla Guy Cassiers per explicar el prestigi a què ha arribat, no només el seu propi teatre –el Toneelhuis d'Anvers–, sinó tota l'escena artística del seu país.

El director explica que als últims 20 anys, especialment a Flandes, s'ha disparat la creativitat artística perquè «han absorbit moltes influències culturals per cobrir de

colors la seva identitat. «Observar diferents punts de vista ens ha enriquit i tendim a fusionar disciplines, cosa que resulta estimul·lant».

► «Bèlgica és un bon exemple de com l'art és un diàleg creatiu: hem anat integrant variades influències i d'aquí n'han sorgit idees de futur», apunta.

ARIBAU CLUB
CINE DIGITAL
3D

EL CINE DIGITAL 3D LLEGA AL CORAZÓN DE BARCELONA CON GRUPO BALAÑA

WALT DISNEY PICTURES

BOLT

A partir del 5 de diciembre en el Aribau Club vivirás el cine como si estuvieras dentro...

Horarios:
Lunes a Domingo - 16:00 / 18:00 / 20:00 / 22:00
Sesiones matutinas
Sábados, domingos y festivos - 11:15

Grup Balaña
www.grupbalaña.com

ART ▶ BALANÇ

Les vendes del sector de l'art cauen el 50% per la crisi

► Els galeristes preparen una campanya per fomentar el consum

GEMMA TRAMULLAS
BARCELONA

A l'ombra de les xifres milionàries d'artistes mediàtics com el britànic Damien Hirst (que es va embutxacar 134 milions d'euros en una subhasta celebrada el mateix dia del col·lapse del banc Lehman Brothers), creixen els comptes negatius del sector de l'art. «Aquí, el nivell de vendes s'ha reduït un 50%», apunta Marc Domènech, vicepresident del Gremi de Galeries d'Art de Catalunya (que agrupa 106 sales). Un nombre que sona contundent, però que podria ser molt pitjor.

«El mercat de l'art ha viscut molt lligat al sector immobiliari, que ha comprat molta obra –explica Domènech, que també és propietari de la galeria Oriol–, i és lògic que es ressenti de la crisi. A les galeries a peu de carrer, es viu una desacceleració des de l'any 2007, que s'ha aguditzat el 2008. Les operacions s'han reduït molt, és cert, però no s'han parat en sec, com en altres sectors, ni se sent que estiguin tancant galeries».

EL NEGOCI // Si la construcció vivia en una bombolla, el valor de l'art també havia pujat de manera especulativa i artificial. Segons Domènech, afectarà més als artistes mediàtics: «Era imprescindible que això passés per posar les coses a

lloc». El negoci, ara, està a vendre bé la trajectòria, la solidesa i la projecció d'artistes menys coneguts. Carme Espinet, galerista i presidenta de la galeria Oriol, i és lògic que es ressenti de la crisi. A les galeries a peu de carrer, es viu una desacceleració des de l'any 2007, que s'ha aguditzat el 2008. Les operacions s'han reduït molt, és cert, però no s'han parat en sec, com en altres sectors, ni se sent que estiguin tancant galeries».

La primavera passada, les quatre associacions de galeristes de Catalunya es van unir per afrontar la crisi i resoldre dificultats com el poc atractiu de les galeries per al públic en general. Entre altres mesures, s'està gestant una campanya publicitària similar a les del foment de la lectura o el teatre. ▬